

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 stycznia 2015 r.

**Sąd Rejonowy dla Wrocławia –Śródmieścia X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie następującym:**

PRZEWODNICZĄCY: SSR Anna Garncarz

PROTOKOLANT: Dorota Wabnitz

po rozpoznaniu w dniu 9 stycznia 2015 r. we Wrocławiu

na rozprawie sprawy

z powództwa (...) **Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością we W.**

przeciwko **J. K. (1)**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego J. K. (1) na rzecz strony powodowej (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością we W. kwotę 3.652 (trzy tysiące sześćset pięćdziesiąt dwa złote) z ustawowymi odsetkami od dnia 28 listopada 2013 roku do dnia zapłaty;

II. oddała powództwo w pozostałej części,

III. zasądza od pozwanego J. K. (1) na rzecz strony powodowej (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością we W. kwotę 182,80 zł tytułem opłaty od pozwu;

IV. zasądza od strony powodowej (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością we W. na rzecz pozwanego J. K. (1) kwotę 900,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

V. orzeka, iż pozostałe koszty sądowe ponosi skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 31 października 2013 roku strona powodowa (...) sp. z o.o. z siedzibą we W. domagała się od pozwanego J. K. (1) kwoty 14 608 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania. W uzasadnieniu strona powodowa podała, że pozwany był zatrudniony przez stronę powodową na podstawie umowy o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku inspektora robót elektrycznych z wynagrodzeniem miesięcznym wynoszącym 6 364 zł brutto. Zgodnie z umową o pracę pozwany miał wykonywać pracę w siedzibie pracodawcy oraz na budowach nadzorowanych i obiektach zarządzanych przez pracodawcę. Obowiązki pozwanego, szczegółowo określone w załączniku do umowy o pracę, polegały zarówno na pracy w terenie jak i pracy biurowej, czas pracy pozwanego strony ustaliły na godziny 8:00 – 16:00. Strony rozwiązały umowę o pracę na mocy porozumienia stron z dnia 27 stycznia 2012 roku. Przyczyną decyzji pracodawcy o zakończeniu współpracy z pozwanym było powzięcie wiedzy o tym, że pozwany nie wykonuje w sposób należyty swoich obowiązków. Niezwłocznie po podpisaniu porozumienia pracodawca odebrał pozwanemu służbowy komputer i po zapoznaniu się z jego treścią ustalił, że był on używany przez pozwanego do celów niezwiązanych z pracą wykonywaną dla strony powodowej. Po analizie danych zawartych na twardym dysku komputera i stwierdzeniu, że właściwości

zawartych tam plików wskazują, że pliki te utworzone zostały w godzinach pracy pozwanego, strona pozwana ustaliła, że ilość dokumentów i szacunkowy czas potrzebny na ich przygotowanie wskazują, że okres niewykonywania przez pozwanego z tego powodu pracy na rzecz strony powodowej wyniósł 64 godziny, a łączna kwota nienależnego wynagrodzenia z tego powodu wyniosła 2 379,53 zł. Ponadto, mając na uwadze odnalezione przez stronę pozwaną na twardym dysku komputera służbowego pozwanego protokoły narad koordynacyjnych na budowie kompleksu boisk w kompleksie S. Olimpijskiego we W. strona powodowa ustaliła, że pozwany nie świadczył pracy na jej rzecz w 17 dni w okresie od dnia 1 grudnia 2010 roku do dnia 18 maja 2011 roku tj. ustalając przeciętny czas trwania narady na 4 godziny, że pozwany nie wykonywał pracy na rzecz strony powodowej przez łącznie 68 godzin – co oznacza, że łączna kwota nienależnego wynagrodzenia z tego powodu wyniosła 2. 583,90 zł.

Na podstawie odnalezionej na twardym dysku komputera służbowego pozwanego korespondencji mailowej, której czas sporządzenia strona powodowa oszacowała na 14 godzin strona pozwana ustaliła, że suma nienależnego z tego tytułu wynagrodzenia wypłaconego powodowi wyniosła 529, 45 zł, natomiast na podstawie analizy projektów i skanów oświadczeń składanych przez pozwanego, jako kierownika robót na budowach w różnych częściach kraju, strona pozwana oszacowała, że łączny czas niewykonywania pracy u strony pozwanej wyniósł 240 godzin – tj. nienależne wynagrodzenie z tego tytułu wypłacone pozwanemu to 9 115,12 zł.

Mając powyższe na uwadze strona powodowa wskazała, że zgodnie z treścią art. 80 k.p. wynagrodzenie przysługuje pracownikowi jedynie za prace wykonaną, natomiast zgodnie z treścią art. 405 k.c. kto bez podstawy prawnej uzyskał korzyść majątkową kosztem innej osoby, obowiązany jest do wydania korzyści w naturze, a gdyby to nie było możliwe do zwrotu jej wartości. Pozwany z tytułu zatrudnienia u strony powodowej na umowę o pracę zobowiązany był do punktualnego stawiania się w miejscu wykonywania pracy, pozostawiania w dyspozycji pracodawcy oraz aktywnej obecności w pracy. Pozwany natomiast wykorzystując służbowy komputer i adres mailowy wykonywał czynności niezwiązane z pracą, otrzymując jednak w czasie trwania stosunku pracy comiesięczne wynagrodzenie w pełnej wysokości – otrzymał zatem świadczenie nienależne.

Strona powodowa podkreśliła, że w chwili spełnienia świadczenia nie wiedziała, że wypłacane pozwanemu świadczenie są mu nienależne z powodu niewykonywania przez niego pracy i nieobecności na naradach budowlanych.

W dniu 21 listopada 2013 roku Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we W. nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym nakazał pozwanemu żeby w ciągu dwóch tygodni od dnia doręczenia nakazu zapłacił stronie powodowej kwotę 14. 608 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 31 października 2013 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 2.000 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 1.800 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, 17 zł tytułem opłaty od pełnomocnictwa oraz kwotę 1983 zł tytułem opłaty od pozwu lub w tym terminie wniósł sprzeciw.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany podnosząc zarzuty bezzasadności roszczenia powoda z uwagi na należyte wykonanie pracy przez pozwanego, nieudowodnienia roszczenia przez powoda oraz zużycia całości należności z tytułu wypłaconego wynagrodzenia na bieżące utrzymanie rodziny wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwany zaprzeczył twierdzeniom podnoszonym przez stronę powodową. Przyznał, że łączyła go ze stroną powodową umowa o pracę na czas nieokreślony zawarta w dniu 30 kwietnia 2010 roku, rozwiązana w dniu 27 stycznia 2012 roku za porozumieniem stron. Powołane przez stronę powodową wydruki właściwości plików pozwany ocenił jako niewiarygodne, wskazując ponadto, że strona powodowa nie wzięła pod uwagę możliwości, że pozwany dokumenty te przygotował w czasie nie będącym jego czasem pracy tj. np. w godzinach wieczornych, strona powodowa nie rozważyła także że doświadczenie pozwanego mogło pozwolić mu na sporządzenie spornych dokumentów w czasie o wiele krótszym. Pozwany przyznał ponadto, że w okresie zatrudnienia u strony powodowej współpracował z firmą (...) sp. z o.o. jednak zaprzeczył aby w okresie narad koordynacyjnych na budowie S. Olimpijskiego we W. nie świadczył pracy na rzecz powoda.

Pozwany podkreślił ponadto, że powód dochodząc zapłaty obowiązany jest do wskazania podstawy prawnej pozwalającej na ustalenie sposobu w jaki ustalił jej wysokość, strona powodowa natomiast wskazując wysokość rzekomo nienależnie pobranego świadczenia opiera wyłącznie na swoich przypuszczeniach. W okresie zatrudnienia strona powodowa nie miała nigdy zastrzeżeń do pracy pozwanego, a w latach 2010 – 2011 powód przyznał pozwanemu premie uznaniowe, co stanowiło wyraz wysokiej oceny jego pracy.

W ocenie pozwanego oparcia w przedłożonych dowodach nie znajdują także oparcia twierdzenia o tym, jakoby był on zobowiązany do stawienia się punktualnie w miejscu wykonywania pracy czy też pozostawiania do dyspozycji pracodawcy aż do zakończenia pracy. Strona powodowa nie wykazała kiedy i w jaki sposób pozwany dokonał naruszenia obowiązującego pozwanego czasu pracy, ograniczając się jedynie do twierdzenia, że pozwanego obowiązywał 8 – godzinny dzień pracy, nie wskazując dowodów mających potwierdzić, iż pozwany dopuszczał się jego naruszenia.

W dalszym toku postępowania strony podtrzymywały dotychczasowe stanowiska.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 30 kwietnia 2010 roku strona powodowa (...) sp. z o.o. z siedzibą we W. zawarła z J. K. (1) umowę o pracę na czas nieokreślony. Na mocy umowy J. K. (1) został przez stronę powodową zatrudniony na stanowisku inspektora robót elektrycznych od dnia 1 maja 2010 roku, za wynagrodzeniem miesięcznym w wysokości 6.364 zł brutto.

Zgodnie z § 2 umowy pracownik miał wykonywać pracę w siedzibie pracodawcy we W., przy ulicy (...) ponadto miał być delegowany do wykonywania prac na budowach nadzorowanych przez pracodawcę oraz na obiektach zarządzanych przez pracodawcę. Szczegółowy zakres obowiązków pracownika zawarty był w załączniku do umowy o pracę.

Dowód: umowa o pracę z dnia 30 kwietnia 2010 roku, k. 17 – 19

Strony nie zawarły umowy o zakazie konkurencji.

Dowód: zeznania świadka B. K., protokół rozprawy z dnia 10 lutego 2014 roku, k. 293

Strony rozwiązały umowę o pracę na mocy porozumienia stron.

Pozwany otrzymał wynagrodzenie w pełnej wysokości za rok 2010 i 2011.

Łączny czas pracy w roku 2010 wynosił 2024 godziny w ciągu roku. Czas pracy w 2011 r. wynosił 2016 godzin w ciągu roku.

Pozwany w 2010 r. korzystał z urlopu wypoczynkowego w dniach 15 marca 2010 r., 12 -16 kwietnia 2010 r., 21 września do 01 października 2010.

W 2011 roku pozwany korzystał z urlopu wypoczynkowego w dniach 07 stycznia 2011 r., 19.01.2011 r., 15.02 2011 r., 09 marzec 2011 r., 17-18, 23- 25 marzec 2011 r., 09-10 maja 2011 r., 27 maja 2011 r., 13 czerwca 2011 r., 24 czerwca 2011 r., 06 lipca 2011 r., 15 lipca 2011 r., 28 lipca 2011 r., 18 sierpnia 2011 r., 27 sierpnia 2011 r., 29 sierpnia do 16 września 2011 r., 28 listopada 2011 r.,

Dowód umowa o pracę k. 17, potwierdzenia przelewów wynagrodzenia k. 24-37, zestawienie czasu pracy za rok 2010 i 2011 k. 45-46, zestawienie wykorzystanych urlopów za rok 2010 i 2011 k. 56,66, wnioski o urlopy k. 57-65, 67-68.

Do obowiązków pozwanego należało:

- reprezentowanie inwestora na budowie przez sprawowanie kontroli zgodności jej realizacji z projektem i pozwoleniem na budowę, przepisami oraz zasadami wiedzy technicznej, sprawdzanie jakości wykonywanych robót i wbudowanych wyrobów budowlanych, a w szczególności zapobieganie zastosowaniu wyrobów budowlanych

wadliwych i niedopuszczonych do stosowania w budownictwie, sprawdzanie i odbiór robót budowlanych ulegających zakryciu lub zanikających, uczestniczenie w próbach i odbiorach technicznych instalacji, urządzeń technicznych i przewodów kominowych oraz przygotowanie i udział w czynnościach odbioru końcowego obiektu budowlanego i przekazania ich do użytkowania, potwierdzanie faktycznie wykonanych robót oraz usunięcia wad, a także, na żądanie inwestora kontrolowanie rozliczeń budowy,

- opracowywanie harmonogramów prac projektowych i realizacji robót
- przygotowanie stosownych wystąpień i uzyskanie pozwoleń niezbędnych do realizacji inwestycji
- nadzór nad uzgodnieniami z właściwymi urzędami
- weryfikacji dokumentacji projektowej i zgłoszenie Zamawiającemu ewentualnych uwag
- reprezentowanie Zamawiającego na budowie przez sprawowanie kontroli zgodności jej realizacji z projektem i pozwoleniem na budowę, obowiązującymi przepisami, Polskimi Normami oraz zasadami wiedzy technicznej i sztuki budowlanej w tym złożenie deklaracji o sprawowaniu nadzoru inwestorskiego;
- sprawdzanie jakości wykonywanych robót, wbudowywanych materiałów i wyrobów budowlanych, a szczególności zapobieganie zastosowania wyrobów wadliwych i nie dopuszczonych do obrotu i stosowania w budownictwie;
- sprawdzanie i odbiór robót budowlanych zanikających lub ulegających zakryciu, uczestniczenie w próbach i odbiorach technicznych;
- zatwierdzanie faktycznie wykonanych robót oraz usunięcie wad, a także, na żądanie zamawiającego, kontrolowanie rozliczeń budowy;
- interweniowanie w przypadkach nieprzestrzegania zasad i przepisów prawa dotyczących spraw technicznych realizacji budowlanej w pierwszej kolejności poprzez informacje przekazywane zamawiającemu, w drugiej - organom Państwowego Nadzoru Budowlanego, za zgodą i wiedzą zamawiającego;
- bieżące gromadzenie dokumentów w tym z odbiorów częściowych, robót zanikających, protokołów przyjęcia usterek oraz zbiorów atestów i świadectw dla sprawnego przeprowadzenia odbioru końcowego;
- potwierdzanie wpisem do Dziennika Budowy, zgłoszonych przez wykonawców Zamawiającego gotowości robót do odbiorów częściowych i do odbioru końcowego;
- dokonywanie zapisów w dzienniku budowy ważnych postanowień i decyzji;
- reprezentowanie Inwestora i jego interesów w uzgodnieniach i negocjacjach z projektantami i wykonawcami.
- kontrola stopnia zaawansowania rzeczowo-finansowego robót i składanie inwestorowi bieżących informacji o zagrożeniach terminu realizacji
- zbieranie ofert na roboty i przygotowanie materiałów do negocjacji umów z wykonawcami
- rozliczanie terminowego przebiegu robót pod kątem zgodności z harmonogramem
- uczestnictwo w radach budowy
- dbałość o przestrzeganie przepisów bhp na budowie
- udział w procedurze odbiorowej dotyczącej pozwolenia na użytkowanie budynku

W ramach (...) nieruchomości, realizowanego przez (...) do obowiązków powoda należało w szczególności:

- bezpośredni nadzór techniczny nad obiektami zarządzanymi przez (...)
- kontrola stanu technicznego instalacji i urządzeń oraz sporządzanie z tego sprawozdań,
- sporządzanie rzeczowo - finansowych planów remontowych
- przyjmowanie zgłoszeń o awariach i usterkach
- organizowanie napraw przez grupę konserwacyjną, serwisy specjalistyczne i innych wykonawców
- kontrola przebiegu napraw i dokonywanie odbiorów robót
- rozliczanie rzeczowo - finansowe wykonywanych napraw
- nadzór nad planowymi pracami konserwacyjnymi
- nadzór nad remontami nie wymagającymi pozwolenia na budowę, w tym:
 - przygotowanie zleceń lub umów z wykonawcami,
 - kontrola przebiegu robót,
 - sprawdzanie i zatwierdzanie kosztorysów,
 - wykonywanie odbioru robót
- nadzór nad robotami adaptacyjnymi wykonywanymi przez najemców
- dokonywanie rozliczeń z najemcami w związku z wykonanymi przez nich robotami
- aktualizacja dokumentacji technicznej
- przygotowywanie danych technicznych i eksploatacyjnych do umów z najemcami
- przygotowanie załączników do umów
- prowadzenie wszelkiej korespondencji związanej ze stanem technicznym instalacji w budynkach i ich eksploatacją
- kontrola i rozliczanie usług świadczonych na rzecz zarządzanych obiektów
- przygotowywanie okresowych i bieżących sprawozdań, wykazów, dokumentów itp. według potrzeb właścicieli obiektów
- prowadzenie dokumentacji technicznej nieruchomości

Dowód zakres obowiązków pozwanego k. 18-19.

Zgodnie z obowiązującym u powódki regulaminem wynagradzania pracowników wynagrodzenie przysługuje pracownikowi za pracę wykonaną, a za czas niewykonywania pracy pracownik zachowuje prawo do wynagrodzenia tylko wówczas gdy przepisy prawa tak stanowią.

Dowód regulamin wynagrodzenia dla pracowników k. 20-23.

Pozwany był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy na pełen etat. Czas pracy powoda stanowiły godziny od 8.00 do 16.00. Pozwany nie występował z wnioskiem o zadaniowy system czasu pracy. Powódka prowadziła ewidencję czasu pracy w postaci list obecności, w którym potwierdzano obecność w danym dniu pracy przez umieszczenie podpisu.

Dowód zeznania świadków E. P., A. Z., A. W. (1) k. 309 (płyta CD), przesłuchanie w charakterze strony powodowej B. K. k. 295 (płyta CD), listy obecności k. 280.

W późniejszym okresie powód przychodził do pracy na godzinę 09.00.

Dowód zeznania świadków E. P., A. Z. k. 309 (płyta CD).

Pozwany jako inspektor nadzoru robót elektrycznych w czasie pracy świadczył pracę poza siedzibą powódki uczestnicząc w nadzorach zewnętrznych kontrahentów powódki na budowach obiektów między innymi Chemii w O., Instytut (...) w O., w Sądzie w Żąbkowicach, Hali Sportowej w B. oraz świadczył pracę w siedzibie pozwanej w biurze. W zależności od ilości obsługiwanych budów inspektorzy nadzoru odbywali od 1- 2 wizyt tygodniowo. Powódka zezwalała aby po zakończonych naradach szczególnie mających miejsce poza W. inspektorzy nie powracali do biura. Jeżeli wizyty trwały krótko inspektorzy wracali do siedziby. Do obowiązków powoda należał także nadzór wewnętrzny nad kilkunastoma budynkami po przez kontrolowanie stanu instalacji technicznej.

Dowód przesłuchanie w charakterze strony powodowej B. K. y, przesłuchanie w charakterze strony pozwanego – k. 295 (płyta CD), zeznania świadków E. P., A. Z., A. W. (1) k. 309 (płyta CD).

W nadzorach zewnętrznych uczestniczyli także inspektorzy z innych dziedzin – pracownicy powódki. Pozwany był na obiektach. Zdarzały się sytuacje, że pozwany spóźniał się na narady albo nie uczestniczył w nich, wychodził z nich wcześniej. Narady budowlane trwały od 1- 2 godzin

Dowód zeznania świadków E. P., A. Z. k. 309 (płyta CD).

Do obowiązków pozwanego jako inspektora nadzoru, oprócz obecności na naradach, należało również sprawdzenie wykonywanych prac, znajomość dokumentacji dotyczącej danej budowy. Na budowie inspektor zajmuje się kontrolą, sprawdzeniem jakości wykonania prac przez wykonawcę. Kontrola mogła odbywać się przed naradami lub po nich. Inspektor konsultował wykonanie instalacji i miał za zadanie zwracanie uwagi na konieczność dokonania poprawek, dokonywał obmiaru instalacji.

Dowód zeznania świadka E. P., A. Z., A. W. (1) k. 309 (płyta CD).

Bezpośrednim przełożonym pozwanego był ówczesny członek zarządu strony powodowej A. W. (1). A. W. (1) nie kontrolował fizycznie czy pozwany jest na budowie. A. W. (1) nie miał informacji w czasie pracy pozwanego np. o jego nieobecnościach na budowie lub złym wykonywaniu jakichś czynności od osób reprezentujących inwestorów, choć osoby te brały udział w naradach na budowach. A. W. (1) miał kontakt z powodem w dniach kiedy powód świadczył pracę w biurze. Współpracownicy powoda nie zgłaszali przełożonemu uwag co do jego zachowania.

A. Z. raz zasygnalizował uchybienia w pracy pozwanego przełożonemu pozwanego, tj. że pozwany nie ma na naradach, że nie zna przepisów i dokumentacji.

Dowód zeznania świadka A. Z., przesłuchanie w charakterze strony powodowej A. W. (1) k. 309 (płyta CD).

Po ustaniu zatrudnienia pozwanego u strony powodowej, pozwany zwrócił pracodawcy służbowy laptop. Na laptopie służbowych istniał folder zatytułowany (...), w którym znajdowały się dokumentacja tworzona przez powoda na rzecz podmiotów trzecich. Pozwany w czasie zatrudnienia u strony powodowej wykonywał nadzory z zakresu instalacji elektrycznych na innych budowach.

Pozwany zawarł z Z. Centrum A. B. (1) jako podwykonawcą M. W. sp.zo.o. umowę zlecenia nr (...) z dnia 30 października 2010 r. w przedmiocie pełnienia funkcji Inspektora Nadzoru Branży Elektrycznej dla budowy kompleksu boisk do gier otwartych wraz z zapleczem dydaktyczno- naukowym na terenie P. M. w kompleksie S. Olimpijskiego we W.. W ram zlecenia powód uczestniczył w naradach koordynacyjnych rady budowy w dniach 01 grudnia 2010 r., 08 grudnia 2010 r., 15 grudnia 2012 r., 05 stycznia 2011 r., 12 stycznia 2011 r., 26 stycznia 2011 r., 02 lutego 2011

r., 09 lutego 2011 r., 23 lutego 2011 r., 02 marca 2011 r., 16 marca 2011 r., 30 marca 2011 r., 06 kwietnia 2011 r., 13 kwietnia 2011 r., 20 kwietnia 2011 r., 11 maja 2011 r., 18 maja 2011 r. Pozwany w trakcie godzin pracy korzystając z adresu emailowego służbowego kontaktował się z powyższym zleceniobiorcą przesyłając uwagi do protokołów rozliczeniowego końcowego. Dni w których odbywały się narady stanowiły dni pracy powoda, jedynie 23 luty 2011 r. stanowił dzień w którym pozwany korzystał z urlopu wypoczynkowego.

Dowód umowa k. 39-44, protokoły z Narad Koordynacyjnych Rada Budowy k. 154- 227, wydruk korespondencji email k. 228-251.

Pozwany składał oświadczenia jako kierownika robót o zakończeniu prac budowlanych na obiektach: sklep (...) w Centrum Usługowo- Handlowym z dnia 11.10.2010 r., Galeria (...)” w W. z dnia 11.10.2010 r., restauracja (...) w Galerii (...) w S. z dnia 16.08.2011 r., Restauracji (...) w Galerii (...) w S. z dnia 16.08.2011 r., restauracji (...) K. Galeria (...) w R. z dnia 23.03.2011 r. bez uprzedniej wizyty na budowie. Zgodnie z procedurami zakończenie prac budowlanych wymagało sprawdzenia prawidłowości i zgodności wykonanych robót z dokumentacją. Dzień 11 października 2010 r. i 16 sierpnia 2011 r. nie były dniami wolnymi od pracy powoda.

Dowód oświadczenia k. 48, 50, 51, 55, zeznania świadka A. Z. k. 309 (płyta CD), przesłuchanie w charakterze strony – powoda J. K. (1) k. 295 (płyta CD).

Pozwany brał udział w realizacji zadania prowadzonego w ramach przetargu nieograniczonego Inwestorstwo Zastępcze dla zadania inwestycyjnego „Rozbudowa (...) P. P. w (...) sp.zo.o.

Dowód oświadczenie z dnia 08.06.2011 r. k. 49.

Pozwany sporządził specyfikację oferty na wykonanie prac, związanych z wymianą wyłączników różnicowo-prądowych w rozdzielnicach komputerowych TK1, TK2 dla Urzędu Miasta i Gminy K. w dniu 01 lipca 2011 r. i wykonywał z tego tytułu zlecenie numer OR. (...) - (...) zawartego w dniu 13 grudnia 2010 r. Dokumenty były modyfikowane m in. w godzinach pracy pozwanego.

Dowód Oferta wraz ze specyfikacją: k. 110, 112-116, 118, 120, 122, 123; rachunki do umów: k. 127, 129, 131,133, 135, 137,139, 141, 143, 145; protokół wykonania usług: k. 147, 149, oświadczenie powoda z dn. 13.12.2010 k. 52-53, kosztorys k. 104-108, przesłuchanie w charakterze strony – powoda J. K. (1) k. 295 (płyta CD), informacje o dokumentach k. 109, 111, 117, 121, 124, 126, 128, 130, 132, 134, 136, 139, 140, 142, 144, 146, 149, 150.

J. K. (1) w dniu 07 października 2011 r. sporządził protokół z pomiarów ochrony przeciwpożarowej urządzeń elektrycznych, który został zmodyfikowany w godzinach pracy pozwanego.

Dowód protokół k. 151-153, informacje o dokumencie k. 153

Dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu informatyki k. 404-409

Pozwany sporządził kosztorys inwestorski szczegółowy do remontu połączonego z modernizacją budynku gospodarczego z przeznaczeniem na salę restauracyjno-bankietową w T..

Dowód kosztorys inwestorski szczegółowy k. 92-93.

Do pozwanego podczas godzin pracy w biurze powódki przychodziły osoby trzecie nie będące klientami powódki, którym podpisywał oświadczenia na kierownika. Współpracownicy pozwanego widzieli sytuacje, w których powód w godzinach pracy zajmował się czynnościami takimi jak podbijanie dokumentacji pieczęcią na rzecz osób trzecich nie związanych z powódką.

Dowód: zeznania świadka E. P., A. Z. k. 309 (płyta CD).

W dniu 25 listopada 2010 roku strona powodowa wypłaciła pozwanemu kwotę 4.505,79 zł tytułem wynagrodzenia za miesiąc listopad 2010 roku.

Dowód: potwierdzenie wykonania przelewu, k. 24

Następnie, w dniach: 21 grudnia 2010 roku, 26 stycznia 2011 roku, 25 lutego 2011 roku, 25 marca 2011 roku, 21 kwietnia 2011 roku, 26 maja 2011 roku, 27 czerwca 2011 roku, 26 lipca 2011 roku, 25 sierpnia 2011 roku, 26 września 2011 roku, 26 października 2011 roku, 25 listopada 2011 roku, 15 grudnia 2011 roku strona powodowa wypłaciła pozwanemu kwoty po 4. 456, 14 zł, tytułem wynagrodzenia za pracę za miesiące kolejno: grudzień 2010 roku, styczeń 2011 roku, luty 2011 roku, marzec 2011 roku, kwiecień 2011 roku, maj 2011 roku, czerwiec 2011 roku, lipiec 2011 roku, sierpień 2011 roku, wrzesień 2011 roku, październik 2011 roku, listopad 2011 roku i grudzień 2011 roku.

Dowód: potwierdzenia wykonania przelewów, k. 24 – 37

W dniu 23 grudnia 2010 roku pozwany otrzymał od pracodawcy premię w wysokości 4.434,35 zł.

Dowód: potwierdzenie wykonania przelewu, k. 266

W dniach 16 września 2011 roku i 22 grudnia 2011 roku pozwany ponownie otrzymał od pracodawcy premie w wysokości kolejno: 5.000 zł i 4.434,35 zł.

Dowód: potwierdzenie wykonania przelewu, k. 267 – 268

W oparciu o powyższe ustalenia, Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługiwało na częściowe uwzględnienie.

Sąd ustalił stan faktyczny na podstawie zeznań świadków E. P., A. Z., A. W. (1), A. W. (2), A. P. a także wyjaśnień pozwanego oraz w charakterze strony powodowej B. K., a ponadto na podstawie zgromadzonych w sprawie dowodów z dokumentów w postaci: umowy o pracę, porozumienia o rozwiązaniu umowy o pracę, potwierdzeń wykonania przelewów, wydruków dokumentów zgromadzonych na twardym dysku służbowego komputera pozwanego. Sąd uznał zgromadzone dowody z dokumentów za wiarygodne w całości, w szczególności wobec treści opinii biegłego sądowego z zakresu informatyki, który w swojej opinii jednoznacznie ustalił, że biegły jednoznacznie stwierdził, że nie wykryto modyfikacji dowodowych plików znajdujących się na twardym dysku służbowego komputera pozwanego. Opinia ta stała się również podstawą ustaleń Sądu, gdyż żadna ze stron nie złożyła co do ustaleń biegłego zastrzeżeń, a jedynie pełnomocnicy obu stron ustosunkowali się do przedstawionych przez stronę powodowa dokumentów – wydruków z komputera służbowego pozwanego i przedstawili swoją interpretację tych dowodów.

Jako nieprzydatne przy ustalaniu stanu faktycznego w niniejszej sprawie Sąd ocenił zeznania świadków: C. K., K. G., A. B. (2), J. G., J. B., A. R., B. P. i P. K. (1). Świadkowie C. K., K. G., J. B., J. G., A. R., B. P. i P. K. (1) nie znali pozwanego, i jak przyznawali, nie byliby go w stanie rozpoznać, nie posiadali także innych istotnych do rozstrzygnięcia niniejszej sprawy informacji. Jedynie świadek A. B. (2) potwierdził, że zna pozwanego i współpracował z nim, a pozwany był u niego zatrudniony na stanowisku inspektora nadzoru, nie potrafił jednak przypomnieć sobie, w jakich godzinach pozwany wykonywał swoje obowiązki zawodowe wynikające ze współpracy, w jakim okresie ani jaki był przebieg tych czynności.

Sąd oddalił wniosek dowodowy pełnomocnika strony powodowej o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka A. M. z uwagi na fakt, że powód nie wskazał adresu świadka w sposób umożliwiający jego wezwanie. Wskazany przez stronę powodową adres okazał się bowiem nieprawidłowy, a strona powodowa oświadczyła, że nie zna innego adresu tego świadka. Podobnie, Sąd pominął dowód z zeznań świadka G. G. z uwagi na fakt, że pomimo upływu terminu wyznaczonego w tym celu przez Sąd, strona powodowa nie wskazała adresu tego świadka.

Świadkowie C. K., K. G., J. B., J. G., A. R., B. P. i P. K. (1), których Sąd przesłuchał, w zasadzie nie wnieśli niczego istotnego do ustalenia stanu faktycznego, bardzo słabo pamiętali okoliczności narad, na których przebieg ustalenia zostali powołani przez pełnomocnika strony powodowej. Ich zeznania w większości sprowadzały się do nieznaczących przypuszczeń, co mogło się zdarzyć, lecz wszyscy świadkowie podkreślali, że nie pamiętają sytuacji, o które byli pytani, nawet jeśli pamiętali fakt, że uczestniczyli w naradach, lecz nie pamiętali ani ich przebiegu, ani czasu trwania, ani też osoby pozwanego. Dlatego też Sąd działając na podstawie art. 242 k.p.c. pominął dowód z zeznań świadków R. G., P. K. (2), J. K. (2), W. F., D. G., G. S. (1), J. S., A. K., B. P., G. S. (2), Z. Z. i Ł. R.. Świadkowie ci zostali powołani dokładnie na te same okoliczności co przesłuchani przez Sąd świadkowie, ich wiedza o przedmiocie sprawy miałaby wynikać dokładnie z tych samych źródeł, co przesłuchani już świadkowie, zatem również na podstawie art. 217 kpc w zw. z art. 227 kpc, Sąd pominął dowód z ich przesłuchania. Jak wynika bowiem z treści pozwu, wszystkie w/w osoby zostały powołane na świadków przez stronę powodową jedynie w związku z tym, że ich nazwiska pojawiły się w dokumentacji prowadzonej przez pozwanego w służbowym komputerze pozwanego. Nie były one, podobnie jak świadkowie, którzy składali zeznania w sprawie, pracownikami strony powodowej, nie współpracowały z pozwanym przy wykonywaniu przez niego działalności, a jedynie w jakiś sposób, nieokreślony przez stronę powodową, uczestniczyły w projektach (czy pracach), w których też uczestniczył pozwany. Świadkowie C. K., K. G., J. B., J. G., A. R., B. P. i P. K. (1), osoby powołane przez stronę powodową na świadków nie znały pozwanego, nie potrafiły powiedzieć, jak realizował on swoje obowiązki jako pracownik. Zatem wzywanie tych osób, co do których istniało bardzo duże podobieństwo, że nie będą one miały żadnej informacji o wykonywaniu przez pozwanego obowiązków pracowniczych i czasie jego pracy, zgodnie z art. 242 kpc, niepotrzebnie przedłużyłoby postępowanie sądowe.

W niniejszym postępowaniu, strona powodowa domagała się zasądzenia od pozwanego J. K. (1) kwoty 14 608 zł tytułem nienależnie pobranego wynagrodzenia wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 31 października 2013 r. do dnia zapłaty.

Podstawy prawnej dochodzonego roszczenia - zwrotu nienależnie otrzymanego świadczenia należy upatrywać w przepisach Kodeksu cywilnego.

Zgodnie z art. 80 kodeksu pracy, pracownikowi przysługuje wynagrodzenie za pracę wykonaną. Samo pozostawanie w stosunku pracy nie jest podstawą do uzyskiwania wynagrodzenia. Jeżeli pracownik nie wykonuje pracy, to do nabycia przez niego prawa do wynagrodzenia niezbędne jest istnienie przepisu szczególnego lub postanowienia umowy, które przyznają mu to prawo. Wynagrodzenie za czas niewykonywania pracy ma bowiem charakter wypłaty gwarancyjnej, która zawsze musi mieć konkretną podstawę prawną (vide wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 7 marca 2013 r., III APa 29/12, LEX nr 1293065).

Przepisy prawa pracy nie zawierają regulacji dotyczących zwrotu nienależnie pobranego świadczenia (lub jego części) w postaci, chociażby wynagrodzenia, jednak artykuł 300 k.p. stanowi, że w sprawach nie unormowanych przepisami prawa pracy, do stosunku pracy stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu Cywilnego, jeżeli nie są one sprzeczne z zasadami prawa pracy. Poprzez odesłanie zawarte w art. 300 k.p. w przedmiotowej sprawie zastosowanie winny znaleźć przepisy art. 405-414 k.c. (vide wyrok SN z dnia 29 stycznia 1975 r., III PRN 67/74, OSNC 1975/7-8/123).

W tym miejscu należy podkreślić, że przepisy ogólne o bezpodstawnym wzbogaceniu mogą mieć zastosowanie jedynie gdy przesunięcie majątkowe nie jest efektem świadczenia między stronami lub roszczenie kierowane jest do innego podmiotu, niż strona stosunku prawnego. Gdy do wzbogacenia doszło w wyniku świadczenia, przypadek taki musi być analizowany pod kątem nienależnego świadczenia. W orzecznictwie Sądu Najwyższego i doktrynie przyjmuje się, iż podział na przypadki nienależnego świadczenia i bezpodstawnego wzbogacenia w inny sposób, ma charakter ścisły i z jednego zdarzenia między tymi samymi podmiotami może powstać albo roszczenie ogólne z 405 k.c. albo kondykcja z 410 k.c. (vide wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 27 września 2013 r., I ACa 414/13, opubl. LEX nr 1386086, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 października 2011 r., V CSK 483/10, Lex nr 1102551).

Artykuł 405 k.c. w zw. z art. 300 k.p. stanowi, że kto bez podstawy prawnej uzyskał korzyść majątkową kosztem innej osoby, obowiązany jest do wydania korzyści w naturze, a gdyby to nie było możliwe, do zwrotu jej wartości.

Jako szczególnym przypadkiem bezpodstawnego świadczenia jest świadczenie nienależne. Artykuł 410 § 2 k.c. stanowi, że świadczenie jest nienależne, jeżeli ten, kto je spełnił, nie był w ogóle zobowiązany lub nie był zobowiązany względem osoby, której świadczył, albo jeżeli podstawa świadczenia odpadła lub zamierzony cel świadczenia nie został osiągnięty, albo jeżeli czynność prawna zobowiązująca do świadczenia była nieważna i nie stała się ważna po spełnieniu świadczenia. Jednocześnie należy wskazać, że w art. 411 k.c. ustawodawca wymienia sytuacje, w których mimo spełnienia ogólnych przesłanek zwrotu nienależnego świadczenia z art. 410 § 2 k.c. wyłączone jest roszczenie o dokonanie tego zwrotu. Dotyczy to czterech, enumeratywnie wyliczonych przypadków. Mianowicie jeżeli spełniający świadczenie wiedział, iż nie był do świadczenia zobowiązany, chyba że spełnienie świadczenia nastąpiło z zastrzeżeniem zwrotu albo w celu uniknięcia przymusu lub w wykonaniu nieważnej czynności prawnej; jeżeli spełnienie świadczenia czyni zadość zasadom współzycia społecznego; jeżeli zostało ono spełnione w celu zadośćuczynienia przedawnionemu roszczeniu; jeżeli świadczenie zostało spełnione, zanim wierzytelność stała się wymagalna.

Dodatkowo należy wskazać, że zgodnie z art. 409 k.c., obowiązek wydania korzyści lub zwrotu jej wartości wygasa, jeżeli ten, kto korzyść uzyskał, zużył ją lub utracił w taki sposób, że nie jest już wzbogacony, chyba że wyzbywając się korzyści lub zużywając ją powinien był liczyć się z obowiązkiem zwrotu.

Jak wynika ze zgromadzonego materiału dowodowego pozwany otrzymał wynagrodzenie za pracę w latach 2010 i 2011 r. w pełnej wysokości. Nie budzi wątpliwości, że po rozwiązaniu stosunku pracy na mocy porozumienia stron, strona powodowa uzyskała wiedzę o dodatkowej działalności powoda w trakcie jego zatrudnienia dotyczącej okresu od listopada 2010 r. do grudnia 2011 r.

Oceniając zebrany w sprawie materiał dowodowy, Sąd – mając również na uwadze opinię biegłego sądowego z zakresu informatyki - przyznał pełen walor wiarygodności dowodom z dokumentów w postaci wydruku dokumentów tekstowych tworzonych przez pozwanego z zakresu nadzoru instalacji elektrycznej, w postaci oświadczeń pozwanego o zakończeniu budowy, specyfikacji, umów zlecenia, korespondencji mailowej, których fakt tworzenia (lub modyfikowania) przez J. K. (1) został przyznany w zeznaniach pozwanego, a także w opinii biegłego sądowego z zakresu informatyki. W następstwie czego nie budzi wątpliwości, iż pozwany współpracował w czasie pracy u strony powodowej z podmiotami trzecimi nie związanymi ze stroną powodową, na których rzecz wykonywał zlecenia. Kwestią sporną pozostawał fakt - kiedy powód wykonywał czynności związane ze zleceniami i kiedy tworzył przedmiotowe dokumenty.

Sąd przyznał walor wiarygodności wydrukowanej korespondencji mailowej, z której wynika, że pozwany w trakcie godzin pracy korespondował z jednym ze zleceniodawców w ramach umowy dotyczącej Inspektorów Nadzoru Branży Elektrycznej dla budowy kompleksu boisk do gier otwartych wraz z zapleczem dydaktyczno- naukowym na terenie P. M. w kompleksie S. Olimpijskiego we W.. W ocenie Sądu, wygenerowany z systemu internetowego wydruk poczty służbowej nie wskazuje, aby został w jakikolwiek zmodyfikowany, co jednoznacznie potwierdziła opinia biegłego, co więcej pozwany przyznał w swoich zeznaniach, że prowadził korespondencje mailową. Sąd przyznał również pełen walor wiarygodności dokumentom w postaci protokołów z narad koordynacyjnych Rady Budowy, które zostały stworzone przez podmioty do tego uprawnione i które nie zostały w sposób skuteczny zakwestionowane. Z powyższych wynika, że w dniach stanowiących dzień pracy u powódki : 01 grudnia 2010 r., 08 grudnia 2010 r., 15 grudnia 2010 r., 05 stycznia 2011 r., 12 stycznia 2011 r., 26 stycznia 2011 r., 02 lutego 2011 r., 09 lutego 2011 r., 23 lutego 2011 r., 02 marca 2011 r., 16 marca 2011 r., 30 marca 2011 r., 06 kwietnia 2011 r., 13 kwietnia 2011 r., 20 kwietnia 2011 r., 11 maja 2011 r., 18 maja 2011 r. pozwany uczestniczył w naradach koordynacyjnych rady budowy. Narady takie trwały od 1 do 2 godzin. Ponadto z zeznań świadków E. P., A. Z., które są spójne, logiczne, wzajemnie się uzupełniają wynika, że pozwanego w trakcie godzin pracy odwiedzały osoby trzecie. Co więcej, świadek A. Z. wskazał, że widział jak pozwany w trakcie pracy podpisywał oświadczenia kierownika robót o zakończeniu prac budowlanych albo jak składał pieczęć na dokumentach nie związanych z (...) sp. z o.o. Także zeznania powyższych świadków wskazują na fakt, że pozwany nie zawsze uczestniczył przy naradach zewnętrznych na obiektach Chemii w O., Instytut (...) w O., w Sądzie w Ząbkowicach, Hali Sportowej w B., spóźniał się na nie albo wychodził wcześniej co stanowiło jeden z jego

obowiązków. Sąd nie dał wiary twierdzeniom pozwanego, że musiał być obecny tylko na części narady dotyczącej jego specjalności, gdyż jak wynika z zeznań świadków A. Z. i E. P. podczas narady odbywających się w godzinach porannych omawiano sposób rozwiązywania problemów, ewentualnych zmian które dotyczyła powiązanych ze sobą dziedzin takich jak elektryki i instalacji wodnej, dlatego ważnym było aby w całości uczestniczyli wszyscy.

W tym miejscu należy zauważyć, iż o zakresie zwrotu decyduje powinność przewidywania obowiązku zwrotu, a nie jak w sytuacji określonej w art. 408 k.c. - stan wiedzy wzbogaconego. (...) oznacza zarówno sytuację, w której zobowiązany do zwrotu wiedział, że korzyść mu się nie należy, jak również sytuację, gdy co prawda był subiektywnie przekonany, iż korzyść mu się należy, lecz na podstawie okoliczności sprawy obiektywnie powinien się liczyć z możliwością obowiązku zwrotu (vide wyrok Sądu Najwyższego z dnia 2 marca 2010 r., II PK 246/09). Sąd Najwyższy wskazał, że obowiązek zwrotu korzyści przez pracownika może powstać wtedy, gdy można mu było przypisać złą wiarę, której to ciężar dowodu w tej kwestii spoczywa na pracodawcy.

W ocenie Sądu, strona powodowa udowodniła za pomocą dowodów z dokumentów oraz zeznań świadków, iż pozwany z pełną świadomością wykonywał w godzinach pracy czynności na rzecz podmiotów trzecich, jednocześnie mając świadomość, że nie świadczy pracy na rzecz pracodawcy, który mu regularnie wypłacał wynagrodzenie. Z zasad wzajemności oraz ekwiwalentności wynagrodzenia i pracy wynika, że wynagrodzenie przysługuje za pracę wykonaną, przez którą należy rozumieć czynności spełnione przez pracownika w okresie poprzedzającym wypłatę wynagrodzenia. Tym samym skoro pozwany nie poświęcał całego czasu pracy na świadczenie pracy na rzecz pracodawcy, robiąc to umyślnie, o czym świadczy chociażby oświadczenie o pełnej dyspozycyjności złożone zleceniodawcy, należy przypisać jego działaniom złą wiarę.

Mając na względzie całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego, Sąd doszedł do przekonania, że pozwany w godzinach pracy wykonywał czynności z tytułu zawartych umów zlecenia na rzecz podmiotów trzecich.

Ustalając jaką część czasu pracy pozwany poświęcał na czynności nie związane z pracą Sąd miał na względzie art. 322 k.p.c., którego zastosowanie do wynagrodzenia za pracę zostało potwierdzone w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 1999 r., I PKN 465/99, opubl. OSNAPiUS 2001 nr 10, poz. 345. Niewątpliwie brak możliwości ścisłego udowodnienia wysokości żądania lub istnienie nadmiernej trudności w udowodnieniu tejże wysokości, uprawnia i zarazem zobowiązuje Sąd do zasądzenia odpowiedniej sumy według swej oceny, opartej na rozważeniu wszystkich okoliczności sprawy (vide wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 listopada 2001 r., I PKN 691/00, opubl. OSNP 2003 nr 21, poz. 513).

Zważywszy na fakt, iż nie sposób dokładnie wyliczyć ile czasu zajmowało pozwanemu sporządzenie danego dokumentu oraz jaką część godzin pracy spędzał na innych budowach gdyż powódka nie kontrolowała ściśle pracowników, Sąd uznał, że roszczenie powódki zasługuje na częściowe uwzględnienie.

Z zasad doświadczenia życiowego, wiedzy i logiki wynika, że tworzone i wysłane w trakcie pracy wiadomości email wraz z załączonymi obszernymi uwagami wymagały czasu na ich sporządzenie. Także fakt uczestniczenia pozwanego w naradach koordynacyjnych rad budowy dotyczących przebudowy obiektów S. Olimpijskiego oraz to, że narady nadzorcze trwały od 1-2 godzin, świadczy o tym, że pozwany poświęcał na inne zadania swój czas, który powinien poświęcić na rzecz strony powodowej. Nie sposób dać wiary pozwanemu, iż uczestnictwo w naradach na obiekcie S. Olimpijskiego odbywało się po godzinach pracy pozwanego po 16.00. Zasady logiki wskazują, że zebrania komisji składającej się z osób zatrudnionych do pracy przy danym projekcie wskazując, że spotkanie tego typu odbywają się w ciągu dnia w godzinach pracy -porannych. Na powyższe wskazuje chociażby zebrania jakie miały miejsce u powódki dotyczące tych samych czynności nadzorczych, które zawsze odbywały się w godzinach rannych, a ponadto przeprowadzanie oględzin budowy po południu kiedy brak jest oświetlenia dziennego byłoby znacznym utrudnieniem. Mając na uwadze także to, że miały miejsce sytuacje kiedy to pozwany nie zawsze uczestniczył w naradach zewnętrznych dotyczących kontrahentów powódki, albo się na nie spóźniał lub wychodził wcześniej należy stwierdzić, że w tym czasie wykonywał on czynności z tytułu umowy zlecenia budowy kompleksu boisk do gier otwartych wraz z zapleczem dydaktyczno-naukowym na terenie (...) M. w kompleksie S. Olimpijskiego. Zważywszy

na fakt, że pozwany w trakcie dni kiedy pracował w biurze dzielił pomieszczenie z innymi pracownikami będącymi także inspektorami oraz fakt, że posiadał bezpośredniego przełożonego z którym miał kontakt, a także to że praca pozwanego na spotkaniach narad na budowach zewnętrznych stanowiła przeciętnie 2 dni w tygodniu pracy, Sąd doszedł do przekonania że wskazana przez powódkę ilość godzin w których J. K. (1) nie świadczył pracy na rzecz powódki w latach 2010-2011 w ilości 386 godzin jest zbyt wysoka. Skoro pozwany był obecny w biurze przez 3 dni w tygodniu to tak wysoka jak wskazuje powódka absencja i konieczność wykonania pozostałych obowiązków podczas pobytu w siedzibie byłaby wcześniej zauważona przez przełożonego, z którym pracownicy mieli bieżący kontakt, gdyż z pewnością miałyby to odzwierciedlenie w nie wykonywaniu nałożonych obowiązków.

Tym samym Sąd stosując art. 322 k.p.c. uznał że zasadnym jest zasądzenie częściowo roszczenia, tj. jedynie co do 25% żądanej kwoty.

Strona powodowa wskazała, że po analizie danych zawartych na twardym dysku komputera służbowego pozwanego, ilość dokumentów i szacunkowy czas potrzebny na ich przygotowanie wskazują, że okres niewykonywania przez pozwanego z tego powodu pracy na rzecz strony powodowej wyniósł 64 godziny, a łączna kwota nienależnego wynagrodzenia z tego powodu wyniosła 2 379,53 zł. Ponadto, mając na uwadze odnalezione przez stronę pozwaną na twardym dysku komputera służbowego protokoły narad koordynacyjnych strona powodowa ustaliła, że pozwany nie świadczył pracy na jej rzecz w 17 dni w okresie od dnia 1 grudnia 2010 roku do dnia 18 maja 2011 roku tj. ustalając przeciętny czas trwania narady na 4 godziny, że pozwany nie wykonywał pracy na rzecz strony powodowej przez łącznie 68 godzin – co oznacza, że łączna kwota nienależnego wynagrodzenia z tego powodu wyniosła 2 583,90 zł. Również strona powodowa wskazała, że na podstawie odnalezionej na twardym dysku komputera służbowego pozwanego korespondencji mailowej, której czas sporządzenia strona powodowa oszacowała na 14 godzin strona pozwana ustaliła, że suma nienależnego z tego tytułu wynagrodzenia wypłaconego powodowi wyniosła 529,45 zł, natomiast na podstawie analizy projektów i skanów oświadczeń składanych przez pozwanego, jako kierownika robót na budowach w różnych częściach kraju, strona pozwana oszacowała, że łączny czas niewykonywania pracy u strony pozwanej wyniósł 240 godzin – tj. nienależne wynagrodzenie z tego tytułu wypłacone pozwanemu to 9 115,12 zł.

W ocenie Sądu, w/w ilość godzin poświęconych przez pozwanego na pracę na rzecz innych podmiotów nie została wykazana przez stronę powodową. Jeśli dokonać szacunkowego wyliczenia dokumentów znajdujących się na twardym dysku komputera służbowego pozwanego, ilości korespondencji mail, nie wynika, aby czas poświęcony na sporządzenie (lub modyfikację) tych dokumentów pozwany poświęcił więcej, niż 1/4 czasu szacowanego przez stronę powodową. Również, z zeznań świadków i dokumentacji nie sposób ustalić, aby pozwany przebywał na wskazanych naradach na budowach dłużej niż 1 godzinę we wskazane przez stronę powodową dni. Zakres prac wykonywanych przez pozwanego nie wskazuje również na 240 godzin poświęconych na ich wykonanie, w szczególności nie sposób ustalić, aby były one wszystkie w godzinach pracy u strony powodowej. Skoro nie sposób ustalić, że pozwany poświęcił na wykonanie tych zadań aż tak dużo czasu, a ciężar dowodu w tym zakresie obciążał stronę powodową, Sąd przyjął, że na podstawie znajdującej się dokumentacji ze służbowego komputera, a także na podstawie zeznań świadków można jedynie ustalić, że pozwany poświęcił na inne zadania, niż zadania wykonywane w ramach obowiązków pracowniczych na rzecz strony powodowej jedynie 25% ze wskazane czasu i zasądził jedynie na rzecz strony powodowej kwotę 3.652 zł (14.608 zł : 4 = 3.652 zł).

Tym samym powództwo w pozostałej części podlegało oddaleniu o czym Sąd orzekł jak w punkcie II wyroku.

O odsetkach od zasądzonej kwoty odszkodowania Sąd orzekła na podstawie art. 481 k.c. w zw. z art. 300 k.p. ustalając ich początkowy termin płatności na dzień następny po dniu doręczenia odpisu pozwu pozwanemu.

O kosztach procesu Sąd orzekł mając na względzie orzekł mając na względzie zasadę stosunkowego rozdzielanie kosztów procesu wynikającą z art. 100 zd. 1. k.p.c. zgodnie z którą w razie czesowego uwzględnienia żądań koszty podlegają stosunkowemu rozdzielaniu.

Żądania powódki były zasadne wyłącznie co do kwoty 3.652 zł, a powódka dochodziła 14 608 zł. Zatem stosunek żądań powódki do wygranej wynosi 25/75.

Zgodnie z art.113 ust.1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych koszty , których strona nie miała obowiązku uiścić lub których nie miał obowiązku uiścić kurator lub prokurator Sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w danej instancji obciąży przeciwnika, jeżeli istnieją do tego podstawy, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu. Tym samym Sąd obciążył stosunkowo pozwanego w 25 % uiszczoną przez powódkę opłatą sądową od pozwu tj. kwotą 182,80 zł.

W niniejszej sprawie strony powódkę jako pozwaną reprezentował radca prawny. Koszty zastępstwa procesowego w przedmiotowej sprawie wynosiły 1 800,00 zł - ustalone dla radcy prawnego w wysokości 1800 zł na podstawie § 11 ust.1 pkt. 2 w zw. z § 6 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.). Biorąc pod uwagę stosunek wygranej pozwanej 25% zasadnym jest kwota 450 zł z tytułu kosztów zastępstwa procesowego, z kolei pozwany J. K. (1) wygrał w 75 % tak więc uzasadnionym z tytułu zastępstwa procesowego jest przyznanie na jego rzecz kwoty 1350 zł o czym Sąd orzekł jak w punkcie IV wyroku potrącając wzajemnie powyższe kwoty do kwoty 900 zł.

Na podstawie art. 113 ustawy o kosztach sądowych i art. 102 kpc, Sąd nie obciążył żadne ze stron kosztami opinii biegłego sądowego z zakresu informatyki, o czym orzekł w pkt V wyroku.